Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2847/93

av den 12 oktober 1993

om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken

(EGT L 261, 20.10.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 2870/95 av den 8 december 1995	L 301	1	14.12.1995
►**M2**	Rådets beslut 95/528/EG av den 5 december 1995	L 301	35	14.12.1995
►**M3**	Rådets förordning (EG) nr 2489/96 av den 20 december 1996	L 338	12	28.12.1996
►**M4**	Rådets förordning (EG) nr 686/97 av den 14 april 1997	L 102	1	19.4.1997
►**M5**	Rådets förordning (EG) nr 2205/97 av den 30 oktober 1997	L 304	1	7.11.1997
►**M6**	Rådets förordning (EG) nr 2635/97 av den 18 december 1997	L 356	14	31.12.1997
►**M7**	Rådets förordning (EG) nr 2846/98 av den 17 december 1998	L 358	5	31.12.1998
►**M8**	Rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M9**	Rådets förordning(EG) nr 1954/2003 av den 4 november 2003	L 289	1	7.11.2003
►**M10**	Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005	L 128	1	21.5.2005
►**M11**	Rådets förordning (EG) nr 1964/2006 av den 21 december 2006	L 409	11	30.12.2006
►**M12**	Rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007	L 248	1	22.9.2007

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 302, 15.12.1995, s. 45 (528/95)
►**C2** Rättelse, EGT L 105, 22.4.1999, s. 32 (2846/98)
►**C3** Rättelse, EUT L 36, 8.2.2007, s. 6 (1967/93)

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2847/93

av den 12 oktober 1993

om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ([4]) åligger det rådet att införa ett kontrollsystem för gemenskapen.

Om den gemensamma fiskeripolitiken skall lyckas bör ett effektivt kontrollsystem införas som omfattar alla aspekter av denna politik.

För att nå detta mål måste ett sådant system innehålla föreskrifter för kontroll av att åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna, strukturåtgärderna och åtgärderna avseende en gemensam marknadsorganisation genomförs; det måste också innehålla vissa bestämmelser om sanktioner ifall åtgärderna inte genomförs omfattande hela fiskerisektorn, från producenten till konsumenten.

Det är bara om de berörda parterna erkänner att systemet är berättigat som det kan ge önskat resultat.

Även om det i första hand är medlemsstaterna som ansvarar för kontrollen, bör kommissionen också försöka se till att medlemsstaterna opartiskt kontrollerar och förebygger överträdelser. Kommissionen bör därför ges de finansiella medel samt rättskipnings- och lagstiftningsmedel som tillåter den att utföra detta uppdrag så effektivt som möjligt.

Erfarenheten från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2241/87 av den 23 juli 1987 om vissa åtgärder för kontroll av fisket ([5]) visar att det är nödvändigt att skärpa kontrollen av tillämpningen av föreskrifterna för bevarande av fiskeresurserna.

Det krävs att de inblandade parterna inom fiskerinäringen tar på sig ett ökat ansvar för att se till att åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna genomförs.

Politiken avseende förvaltning av fiskeresurserna, som särskilt bygger på totala tillåtna fångstmängder (TAC), fångstkvoter och tekniska åtgärder bör också omfatta förvaltning av fiskeansträngningen, som innebär att fiskeverksamheten och fiskekapaciteten övervakas.

För att kunna övervaka alla fångster och landningar måste medlemsstaterna kontrollera den verksamhet som gemenskapens fiskefartyg bedriver i alla marina farvatten, samt all annan verksamhet som är förknippad med denna och har på så vis möjlighet att granska tillämpningen av bestämmelserna för den gemensamma fiskeripolitiken.

Det är av avgörande betydelse att medlemsstaterna samarbetar under inspektionerna av fiskeverksamheten ute till havs för att dessa skall

([1]) EGT nr C 280, 29.10.1992, s. 5.
([2]) EGT nr C 21, 25.1.1993, s. 55.
([3]) EGT nr C 108, 19.4.1993, s. 36.
([4]) EGT nr L 389, 31.12.1992, s. 1.
([5]) EGT nr L 207, 29.7.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3483/88 (EGT nr L 306, 11.11.1988, s. 2).

▼B

bli så effektiva och ekonomiskt försvarbara som möjligt, särskilt under de inspektioner som företas i farvattnen utanför en medlemsstats jurisdiktion eller överhöghet.

I samband med införandet av den gemensamma fiskeripolitiken är det nödvändigt med åtgärder för att kontrollera de fartyg som för ett tredje lands flagg och befinner sig i gemenskapens farvatten. Det behövs särskilt ett system som gör det möjligt att följa fartygens rörelser och motta meddelanden om vilka arter som fartyget har ombord, utan att detta påverkar rätten till oskadlig genomfart genom territorialvattnet och friheten att navigera i fiskezonen om 200 sjömil.

Genom att medlemsstaterna i samarbete med kommissionen genomför pilotprojekt som kan tillämpas på vissa kategorier av fartyg, kan rådet före den 1 januari 1996 avgöra om det finns anledning att införa ett övervakningssystem via satellit eller något annat system.

Förvaltningen av fisket genom fastställande av TAC:er förutsätter en ingående kännedom om fångsternas sammansättning. En sådan kännedom behövs också för övriga förfaranden enligt förordning (EEG) nr 3760/92. Det kräver att befälhavaren på varje fiskefartyg för loggbok.

Landningsmedlemsstaten måste kunna övervaka landningarna på sitt territorium; därför bör de fiskefartyg som är registrerade i andra medlemsstater informera landningsmedlemsstaten om sin avsikt att landa på dess territorium.

Det är viktigt att vid landningen närmare klargöra och bekräfta uppgifterna i loggböckerna; de personer som har hand om landningen och avsättningen av fångsterna måste därför anmäla vilka mängder som landats, lastats om, bjudits ut till försäljning eller köpts.

För att kunna undanta små fiskefartyg från skyldigheten att föra loggbok eller fylla i en landningsdeklaration, för vilka en sådan skyldighet skulle innebära en oproportionerlig börda i förhållande till deras fiskekapacitet, är det nödvändigt att varje medlemsstat kan kontrollera dessa fartygs verksamhet genom att införa en provtagningsplan.

För att säkerställa att gemenskapens handelsåtgärder och åtgärder för bevarande respekteras bör alla fiskeprodukter som importeras till gemenskapen eller landas där, fram till dess att den första försäljningen äger rum, åtföljas av ett transportdokument som anger deras ursprung.

Begränsningar av fångsterna måste förvaltas såväl på medlemsstats- som gemenskapsnivå. Medlemsstaterna bör registrera landningarna och anmäla dem till kommissionen på elektronisk väg. Undantag från denna skyldighet måste därför kunna göras för små mängder som landas, emedan en elektronisk överföring i sådana fall skulle innebära en oproportionerligt stor administrativ och ekonomisk belastning för medlemsstaternas myndigheter.

För att säkerställa att alla de utnyttjade resurserna bevaras och förvaltas kan bestämmelserna om loggbok, landnings- och försäljningsdeklarationer samt upplysningar om omlastningar och registrering av fångster utvidgas till att omfatta sådana bestånd som inte omfattas av någon TAC eller kvot.

Medlemsstaterna måste hållas underrättade om resultaten av sina fartygs verksamhet i vatten som lyder under tredje lands jurisdiktion eller på internationellt vatten. Skyldigheten att föra loggbok och avge landnings- och omlastningsdeklaration bör därför också gälla för befälhavarna på dessa fartyg. De uppgifter som medlemsstaterna samlar in bör översändas till kommissionen.

För att hantera insamlingen och behandlingen av uppgifterna behöver databaser upprättas som särskilt gör det möjligt att samköra data. Kommissionen och dess inspektörer bör därför ha tillgång till dessa databaser på elektronisk väg för att kunna granska dem.

Om det finns nätredskap med olika maskstorlek ombord kan det inte säkert garanteras att bestämmelserna om hur fiskeredskapen får använ-

▼B

das följs om de inte blir föremål för ytterligare kontroll. För vissa former av fiske kan det vara lämpligt att införa speciella regler som till exempel ennätsregeln.

När en medlemsstats kvot förbrukats, eller när själva TAC:en är förbrukad, måste kommissionen fatta beslut om förbud mot fiske.

Det är nödvändigt att gottgöra den skada som en medlemsstat lidit som inte har förbrukat sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller grupp av ett bestånd när fisket stoppas till följd av att en TAC är förbrukad. Av denna anledning bör ett kompensationssystem införas.

Om de ansvariga för fiskefartygen inte följer bestämmelserna i denna förordning bör dessa fartyg bli föremål för ytterligare kontroll med hänsyn till bevarandet.

För att säkerställa att de åtgärder som vidtagits förvaltas effektivt är det nödvändigt att införa en deklarationsordning som överensstämmer med de mål och strategier som fastställs i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3760/92, vilken är tillämplig på en medlemsstat som överskridit sin kvot.

Ett av huvudsyftena med den gemensamma fiskeripolitiken är att anpassa fångstkapaciteten till de tillgängliga resurserna. Enligt artikel 11 i förordning (EEG) nr 3760/92 är det rådets uppgift att lägga fast mål och strategier för en omläggning av fiskeansträngningen. Det är också nödvändigt att se till att åtgärderna rörande den gemensamma marknadsorganisationen respekteras, särskilt av de personer som berörs av dem. Det är därför av avgörande betydelse att varje medlemsstat, utöver de finansiella kontroller som redan finns föreskrivna i gemenskapsbestämmelserna, gör tekniska kontroller för att se till att de av rådet fastställda bestämmelserna följs.

Det är nödvändigt att fastställa allmänna regler så att gemenskapens inspektörer som utsetts av kommissionen kan se till att gemenskapsbestämmelserna tillämpas enhetligt och granska de kontroller som gjorts av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

För att säkerställa granskningens objektivitet är det viktigt att gemenskapens inspektörer under vissa omständigheter får göra självständiga inspektioner utan att förvarna för att granska de kontroller som gjorts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Sådana inspektioner får aldrig omfatta kontroll av privatpersoner.

De åtgärder som vidtas till följd av överträdelserna kan variera från ett land till ett annat, vilket får fiskarna att känna sig orättvist behandlade. Frånvaron av avskräckande straffpåföljder i några medlemsstater minskar kontrollernas effektivitet. Följaktligen bör medlemsstaterna vidta nödvändiga icke diskriminerande åtgärder för att förebygga och beivra oegentligheter, särskilt genom att införa ett straffsystem som effektivt berövar lagöverträdarna det ekonomiska utbytet av överträdelserna.

Om en landningsmedlemsstat inte effektivt beivrar oegentligheter kommer det att försvaga flaggmedlemsstatens möjligheter att se till att föreskrifterna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna följs. Det är därför nödvändigt att fastställa bestämmelser om att olovliga fångster skrivs av från landningsmedlemsstatens kvot, om denna stat underlåter att vidta effektiva åtgärder.

Medlemsstaterna bör regelbundet avlägga rapport till kommissionen om sin inspektionsverksamhet och om vilka åtgärder som vidtas vid brott mot gemenskapens bestämmelser.

För vissa åtgärder som avses i denna förordning är det lämpligt att fastställa tillämpningsföreskrifter.

Det bör säkerställas att de uppgifter som samlas in inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt.

Denna förordning bör inte inverka på sådana nationella kontrollbestämmelser som, även om de hör till dennas tillämpningsområde, sträcker sig

▼B

utanför förordningens minimiföreskrifter, förutsatt att de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten.

Förordning (EEG) nr 2241/87 bör upphävas, med undantag av artikel 5 som fortfarande gäller fram till dess att de listor som avses i artikel 6.2 i denna förordning antagits.

Det är nödvändigt att fastställa en övergångsperiod för genomförandet av särbestämmelserna i vissa artiklar för att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall kunna införa och anpassa sina förfaranden till den nya förordningens krav.

Bestämmelserna i vissa artiklar bör träda i kraft den 1 januari 1999 i den mån de berör fisket i Medelhavet, där den gemensamma fiskeripolitiken ännu inte är helt genomförd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att säkerställa att föreskrifterna i den gemensamma fiskeripolitiken följs skall ett gemenskapssystem införas, som bland annat innehåller bestämmelser om teknisk övervakning av

— åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna,

— strukturåtgärderna,

— åtgärderna avseende den gemensamma organisationen av marknaden,

samt vissa bestämmelser om hur verkningsfulla de sanktioner bör vara som skall tillämpas om ovan nämnda åtgärder inte genomförs.

2. I detta syfte skall varje medlemsstat i enlighet med gemenskapsbestämmelserna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa systemets effektivitet. Den skall ställa tillräckliga medel till sina behöriga myndigheters förfogande, så att de kan genomföra den inspektion och kontroll som fastställs i denna förordning.

3. Systemet skall gälla för all fiskeverksamhet och därmed förbunden verksamhet på medlemsstaternas territorium och inom de marina farvatten som lyder under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, inbegripet den verksamhet som bedrivs av fartyg som för ett tredje lands flagg eller är registrerat i ett tredje land, utan att det påverkar rätten till oskadlig passage genom territorialvattnet och friheten att navigera i fiskezonen om 200 sjömil. Detta skall också gälla för de fiskefartyg inom gemenskapen som fiskar i tredje lands farvatten eller på öppet hav, utan att det påverkar tillämpningen av särbestämmelserna i de fiskeavtal som slutits mellan gemenskapen och tredje land, eller de internationella konventioner som gemenskapen anslutit sig till.

▼M7

AVDELNING I

Kontroll, inspektion och övervakning

Artikel 2

1. För att säkerställa att alla gällande föreskrifter följs skall varje medlemsstat inom sitt territorium och de marina farvatten som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion kontrollera, inspektera och övervaka all verksamhet inom fiskerisektorn, särskilt själva fisket, omlastning, landning, saluföring, transport och lagring av fiskeprodukter samt registrering av landningar och försäljning. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa bästa möjliga kontroll inom sitt territorium och de marina farvatten som lyder under deras överhöghet eller jurisdiktion, med beaktande av deras särskilda situation.

▼M7

2. Varje medlemsstat skall säkerställa att den versakmhet, som de av dess fartyg utför som befinner sig utanför gemenskapens fiskezon, kontrolleras på lämpligt sätt och, om det finns sådana skyldigheter på gemenskapsnivå, att verksamheten inspekteras och övervakas, så att det kan säkerställas att de gemenskapsregler som gäller i dessa farvatten efterlevs.

▼M4

Artikel 3

1. Varje medlemsstat skall upprätta ett satellitbaserat kontrollsystem av fartyg (Vessel Monitoring System - VMS) nedan kallat ”"kontrollsystem”, för att kontrollera gemenskapens fiskefartygs position.

Senast den 30 juni 1998 skall kontrollsystemet tillämpas på gemenskapens samtliga fiskefartyg med en längd av över 20 meter mellan perpendiklarna eller med en största längd av 24 meter och som hör till någon av följande kategorier:

— Fartyg som fiskar på öppet hav, utom i Medelhavet.

— Fartyg som fiskar i tredje lands farvatten, under förutsättning att bestämmelser har införts i överenskommelser med relevant tredje land eller relevanta tredje länder om tillämpning av ett kontrollsystem av fartyg från ett sådant land eller sådana länder som fiskar i gemenskapens farvatten.

— Fartyg som fångar fisk för tillverkning av fiskmjöl och -olja.

2. Senast den 1 januari år 2000 skall kontrollsystemet tillämpas på gemenskapens samtliga fiskefartyg med en längd av över 20 meter mellan perpendiklarna eller med en största längd av 24 meter, oavsett var de fiskar. ►M7 ———— ◄

3. Trots bestämmelserna i punkt 1 och 2 ovan, skall kontrollsystemet inte tillämpas på fartyg

a) som endast fiskar inom 12 sjömil från flaggmedlemsstatens baslinje,

eller

b) som aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs räknat från avgång till återkomst till hamn.

4. När en medlemsstat inför ett kontrollsystem på ett fartyg som för dess flagg och som inte omfattas av punkterna 1-3 skall dessa fartyg vara berättigade till samma ekonomiska stöd som det som är tillämpligt för fartyg som tillämpar ett kontrollsystem enligt punkterna 1-2.

5. Medlemsstaterna skall säkerställa att fullt fungerande satellitkontrollutrustning installeras på gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg och på vilka kontrollsystemen skall tillämpas. Satellitkontrollutrustningen skall möjliggöra att fiskefartyget samtidigt till flaggstaten och till den berörda kustmedlemsstaten meddelar sin geografiska position via satellit och i tillämpliga fall även de verksamhetsrapporter som avses i artikel 19b. Vid force majeure skall relevant information meddelas via radio över en radiostation som har godkänts enligt gemenskapsregler för mottagande av sådan information eller på sådant sätt som specificeras i artikel 19c.

6. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg på vilka kontrollsystemen tillämpas skall säkerställa att satellitkontrollutrustningen alltid är fullt fungerande och att den information som avses i punkt 5 överförs. Överföringen skall göras med den begärda dagliga frekvensen för att säkerställa att flaggmedlemsstaten och/eller kustmedlemsstaten effektivt kan kontrollera fartygen.

7. Medlemsstaterna skall upprätta och driva centrum för fiskekontroll, nedan kallade kontrollcentrum, som skall kontrollera fiskeverksamheten och fiskeansträngningarna. Dessa kontrollcentrum skall vara i drift senast 30 juni 1998.

▼M4

Kontrollcentrumet i en enskild medlemsstat skall kontrollera de fiskefartyg som för medlemsstatens flagg, oavsett i vilka farvatten de fiskar eller i vilken hamn de ligger, liksom även av gemenskapens fiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg och fiskefartyg från tredje land på vilka kontrollsystemet tillämpas och vilka fiskar i de farvatten som lyder under den statens överhöghet eller jurisdiktion.

8. Varje flaggmedlemsstat skall utse de behöriga myndigheter som skall ansvara för dess kontrollcentrum och vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att kontrollcentrumet har tillräcklig personal och är utrustat med hård- och mjukvara för automatisk databehandling och elektronisk dataöverföring. Medlemsstaterna skall fastställa back-up-metoder och återställningsmetoder vid systemfel.

Medlemsstaterna får upprätta ett gemensamt kontrollcentrum.

9. Flaggmedlemsstaten skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att uppgifterna från de fiskefartyg på vilka ett kontrollsystem tillämpas finns lagrade i maskinläsbar form under en tid av tre år.

Kustmedlemsstaten skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att uppgifterna från fiskefartyg som för en annan medlemsstats flagg eller från ett tredje land på vilka kontrollsystemen tillämpas finns lagrade i maskinläsbar form under en tid av tre år.

Kommissionen skall ha tillgång till dessa datafiler efter särskild framställan. Bestämmelserna i artikel 37 skall gälla.

10. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln skall fastställas enligt förfarandet i artikel 36.

Kommissionen får, särskilt på grundval av en ansökan från en medlemsstat och i enlighet med bestämmelserna i artikel 36, besluta att ett alternativt system till kontrollsystemet får användas, med hänsyn till vilken sorts kontrollsystem som föreslås, typen av fiskefartyg, fiskeområde eller fiskeområden, målarten och fiskeresans längd. Det alternativa systemet måste vara lika effektivt som kontrollsystemet och användas på icke-diskriminerande grund.

▼B

Artikel 4

1. Varje medlemsstat skall själv och för egen räkning genomföra den i artikel 2 angivna inspektionen och övervakningen med hjälp av ett inspektionssystem som medlemsstaten själv fastlägger.

Medlemsstaterna skall när de utför de uppgifter som anförtrotts dem se till att de i artikel 2 angivna bestämmelserna och åtgärderna respekteras. De skall dessutom vid inspektionen undvika att göra onödiga ingrepp i den normala fiskeverksamheten. De skall också se till att ingen diskriminering sker med avseende på de sektorer och fartyg som tas ut för inspektion.

2. De ansvariga för de fiskefartyg, lokaler eller transportmedel som skall inspekteras skall medverka till att underlätta den inspektion som skall genomföras i överensstämmelse med punkt 1.

▼M7

Artikel 5

Om det visar sig nödvändigt skall tillämpningsföreskrifter för denna avdelning antas, utan att den nationella behörigheten åsidosätts, i enlighet med förfarandet i artikel 36, särskilt med avseende på

a) identifieringen av officiellt utsedda inspektörer och inspektionsfartyg, luftfarkoster och andra inspektionsmedel som en medlemsstat kan utnyttja,

▼M7

b) förfarandet för inspektion och övervakning av verksamheter inom fiskerisektorn,

c) märkning och identifiering av fiskefartygen och deras fiskeredskap,

d) utfärdande av intyg för fiskefartygens egenskaper avseende fiskeverksamheten.

▼B

AVDELNING II

Övervakning av fångsterna

Artikel 6

1. Befälhavarna på sådana fiskefartyg inom gemenskapen som fiskar arter ur ett bestånd eller en grupp av bestånd skall föra loggbok, i vilken de skall ange vilka fångstmängder som finns ombord av varje art, datum och plats (statistisk rektangel ICES) för dessa fångster och vilken typ av fiskeredskap som använts.

▼M7

2. Från och med den 1 januari 2000 skall varje art som bevaras ombord i en mängd som överskrider 50 kg i levande vikt antecknas i loggboken i andra områden än i Medelhavet. ►M11 ►C3 För fisket i Medelhavet skall varje art som bevaras ombord i en mängd som överskrider 15 kg i levande vikt, och som ingår i en förteckning som upprättas enligt punkt 8, registreras i loggboken. ◄ ◄

▼M11
▼C3

För långvandrande arter och små pelagiska arter skall dock varje mängd som överskrider 50 kg i levande vikt registreras i loggboken.

▼B

3. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall i loggböckerna skriva in vilka mängder som fångats i havet, datum och plats för dessa fångster samt de i punkt 2 avsedda arterna. De mängder som kastats överbord kan registreras i uppskattningssyfte.

4. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall undantas från kraven i punkterna 1 och 3 om fartygets största längd understiger 10 m.

5. Rådet kan på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet besluta om andra undantag än det som avses i punkt 4.

6. Varje medlemmstat skall genom stickprovskontroller kontrollera verksamheten hos de fiskefartyg som är undantagna från de krav som anges i punkterna 4 och 5 för att säkerställa att dessa fartyg följer gällande gemenskapsbestämmelser.

Varje medlemsstat skall därför utarbeta en provtagningsplan, som skall lämnas till kommissionen. Resultaten av de kontroller som görs skall regelbundet meddelas kommissionen.

7. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall registrera de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3, antingen i maskinläsbar form eller på papper.

▼M7

8. Närmare bestämmelser skall antas för tillämpningen av denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 36, bland annat

— i vissa speciella fall med en annan geografisk grundval än den statistiska ICES-rektangeln, samt

— med registrering av fångster som tas med småmaskig utrustning och som behålls osorterade ombord,

— den lista som avses i punkt 2.

▼B

Artikel 7

▼M7

1. Den befälhavare på ett fiskefartyg inom gemenskapen som önskar använda landningsställen vilka är belägna i en annan medlemsstat än flagg-medlemsstaten skall uppfylla de krav som anges i den ordning för angivna hamnar som har fastställts av den medlemsstaten i enlighet med artikel 38 eller, om det i medlemsstaten i fråga inte förekommer någon sådan ordning, minst fyra timmar i förväg till de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten anmäla

— landningsplatsen eller landningsplatserna och den beräknade ankomsttiden,

— vilka mängder av varje art som skall landas.

▼B

2. Den befälhavare enligt punkt 1 som underlåter att göra anmälan kan bli utsatt för lämpliga sanktioner av de behöriga myndigheterna.

3. Kommissionen kan enligt det förfarande som anges i artikel 36 undanta vissa kategorier av fiskefartyg inom gemenskapen från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid, som kan förnyas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat skall tas till avståndet mellan fiskebankarna, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen ifråga är registrerade eller förtecknade.

Artikel 8

1. Befälhavarna på sådana fiskefartyg inom gemenskapen som har en största längd av minst 10 m, eller deras ställföreträdare, skall efter varje resa inom 48 timmar efter landningen lämna in en deklaration till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där landningen äger rum. Befälhavaren är ansvarig för deklarationens riktighet, som minst skall innehålla uppgift om de landade mängderna av varje art som avses i artikel 6.2 och i vilket område de fångats.

2. Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om att utsträcka den skyldighet som avses i punkt 1 till sådana fartyg som har en största längd av mindre än 10 m. Rådet kan också med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om undantag från skyldigheten i punkt 1 för vissa kategorier av fartyg med en största längd av minst 10 m, vilka bedriver viss typ av fiskeverksamhet.

3. Varje medlemsstat skall genom stickprovskontroller övervaka den verksamhet som bedrivs av de fiskefartyg som är undantagna från kraven i punkt 1 för att säkerställa att dessa fartyg följer gällande bestämmelser inom gemenskapen.

Varje medlemsstat skall därför utarbeta en provtagningsplan och sända den till kommissionen. Resultaten av de kontroller som görs skall regelbundet meddelas kommissionen.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36.

Artikel 9

▼M7

1. De auktionsinrättningar eller andra av medlemsstaterna bemyndigade organ eller personer som ansvarar för den första saluföringen av de fiskeprodukter som landas i en medlemsstat skall vid första försäljningstillfället lämna in en avräkningsnota till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen sker. Auktionsinrättningarna, eller andra organ eller personer som bemyndigats av medlemsstaterna, skall ansvara för inlämnandet av avräkningsnotorna med alla de uppgifter som krävs enligt denna artikel.

▼M7

2. Om den första saluföringen av de fiskeprodukter som landats i en medlemsstat inte sker på det sätt som fastställs i punkt 1 får de landade fiskeprodukterna inte hämtas innan ett av följande dokument har lämnats in till de behöriga myndigheterna eller andra bemyndigade organ i medlemsstaterna:

— En avräkningsnota, om produkterna har sålts eller bjuds ut till försäljning på landningsplatsen.

— En kopia av ett av de dokument som föreskrivs i artikel 13, om produkterna bjuds ut till försäljning på en annan ort än landningsplatsen. En avräkningsnota från det tillfälle då försäljningen skedde skall bifogas.

— En deklaration om övertagande, om produkterna inte bjuds ut till försäljning eller är avsedda att saluföras vid ett senare tillfälle.

Köparen skall ansvara för att avräkningsnotan lämnas in med alla de uppgifter som krävs enligt denna artikel.

Innehavaren av deklarationen om övertagande skall ansvara för att deklarationen lämnas in med alla de uppgifter som krävs enligt denna artikel.

▼B

3. De avräkningsnotor som avses i punkterna 1 och 2 skall minst innehålla följande uppgifter:

▼M7

— Tillämpligt namn på varje art och dess geografiska ursprungsområde.

▼B

— Individuell storlek eller vikt för varje art, samt kvalitet, produktform och färskhet.

▼M7

— I förekommande fall föreskriven minsta fiskstorlek.

▼B

— Pris och mängd av varje art vid första försäljningstillfället och, i förekommande fall, beroende på de olika arternas storlek eller vikt, kvalitet, produktform och färskhet.

— Destinationen för de eventuella produkter som dragits tillbaka från marknaden (biprodukter, mänsklig komsumtion, förädling).

— Såväl säljarens som köparens namn.

— Dag och plats för försäljningen.

▼M7

— När så är möjligt försäljningsavtalets referensnummer.

4. Avräkningsnotorna skall lämnas in till de behöriga myndigheter som har kontrollansvaret för den första saluföringen av fisk och skall innehålla följande uppgifter:

— Distriktsbeteckning och namn på det fiskefartyg som landat produkterna i fråga.

— Namnet på fartygets ägare eller befälhavare.

— Hamn och datum för landningen.

— I förekommande fall en hänvisning till något av de dokument som föreskrivs i artikel 13.1 och 13.4 b.

4a. Om avräkningsnotan inte överensstämmer med fakturan eller ett dokument som fyller samma funktion och som avses i artikel 22.3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG ([1]) skall medlemsstaten anta de be-

([1]) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).

▼M7

stämmelser som behövs för att säkerställa att uppgifterna om priset exklusive skatt för leveranser av varor till köparen stämmer med det pris som anges på fakturan.

4b. Den deklaration om övertagande som ägaren till de landade fiskeprodukterna eller dennes ombud upprättar och som avses i punkt 2 skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

— Tillämpligt namn på varje art och dess geografiska ursprungsområde.

— Vikt för varje art, uppdelad efter produktformer.

— I förekommande fall föreskriven minsta fiskstorlek.

— Beteckning på det fiskefartyg som har landat produkterna.

— Personuppgifter för fartygets befälhavare.

— Hamn och datum för landningen.

— Lagringsplatser för produkterna.

— I förekommande fall, en hänvisning till något av de dokument som föreskrivs i artikel 13.1 och 13.4 b.

4c. Om de landade fiskeprodukterna är avsedda att saluföras vid ett senare tillfälle, och om dessa fiskeprodukter skall saluföras till ett pris enligt avtal eller till ett fast pris som fastställs för en bestämd period, skall medlemsstaten utföra lämpliga kontroller för att kontrollera riktigheten av uppgifterna i den deklaration om övertagande respektive den avräkningsnota som avses i punkt 2.

5. Avräkningsnotorna, deklarationerna om övertagande samt en kopia av transportdokumenten skall inom 48 timmar efter den första saluföringen eller landningen lämnas in till de behöriga myndigheterna eller andra organ som bemyndigats av medlemsstaten, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium dessa transaktioner har ägt rum. Kommissionen får på begäran av en medlemsstat bevilja undantag från denna tidsfrist under särskilda omständigheter, i enlighet med förfarandet i artikel 36.

Om produkterna transporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där landningen ägt rum, skall transportören inom 48 timmar efter landningen skicka in en kopia av transportdokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen enligt uppgift skall äga rum. Den medlemsstat där den första saluföringen äger rum kan komma att behöva ytterligare upplysningar i detta avseende från den medlemsstat där landningen har ägt rum.

▼B

6. De behöriga myndigheterna skall behålla ett exemplar av varje avräkningsnota under en tid av ett år räknat från början av det år som följer på året för registreringen av den information som översänts till de behöriga myndigheterna.

▼M7

Om den första saluföringen av fiskeprodukterna inte äger rum i den medlemsstat där produkterna landades, skall den medlemsstat som ansvarar för kontrollen av den första saluföringen se till att en kopia av avräkningsnotan snarast möjligt lämnas in till de myndigheter som är ansvariga för kontrollen av produkterna i fråga.

▼B

7. Kommissionen kan i enlighet med förfarandet i artikel 36 bevilja undantag från skyldigheten att presentera avräkningsnotan för medlemsstaternas behöriga myndigheter eller andra behöriga organ för de fiskprodukter som landats från vissa kategorier av gemenskapens fiskefartyg med en största längd av mindre än 10 m ►M7 eller för landade mängder fiskeprodukter som inte överskrider 50 kg i levande vikt per art ◄.

▼B

Dessa undantag får bara beviljas om medlemsstaten ifråga har infört ett godtagbart kontrollsystem.

8. En köpare som köper produkter som inte saluförs vidare utan endast används för privat konsumtion skall undantas från kraven i punkt 2.

9. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 36.

▼M7

———————

Artikel 11

1. Omlastningar och fiske om bedrivs av två eller flera gemenskapsfartyg gemensamt och som äger rum i marina farvatten under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion samt omlastningar som äger rum i en hamn i en medlemsstat får tillåtas av denna medlemsstat. Befälhavarna för de berörda fartygen skall uppfylla villkoren i punkt 2, särskilt vad beträffar

— de tillåtna platser som anvisas,

— inspektions- och övervakningsförfaranden,

— villkoren för registrering och anmälan av omlastningen och de omlastade kvantiteterna.

Denna bestämmelse skall inte tillämpas på gemenskapsfartyg som fiskar med partråd.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 36, med hänsyn tagen till de berörda medlemsstaternas synpunkter.

▼B

Artikel 12

Om omlastningen eller landningen beräknas ske mer än 15 dagar efter fångsten skall de upplysningar som krävs enligt artiklarna 8 och 11 senast 15 dagar efter fångsten överlämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fartyget är registrerat eller vars flagg det för.

Artikel 13

▼M7

1. Alla fiskeprodukter som landas i eller importeras till gemenskapen, såväl icke beredda som beredda ombord, för vilka varken en avräkningsnota eller en deklaration om övertagande har lämnats in i enlighet med artikel 9.1 och 9.2, och vilka transporteras till en annan plats än landnings- eller införselplatsen, skall åtföljas av ett dokument utfärdat av transportören fram till dess att den första försäljningen har ägt rum. Transportören skall ansvara för att detta transportdokument lämnas in med alla de uppgifter som krävs enligt denna artikel.

2. Detta dokument skall innehålla följande uppgifter:

a) Ursprungsfartygets namn och distriktsbeteckning, när det gäller försändelsen. Vid import som inte sker med fartyg, skall dokumentet ange den plats där försändelsen infördes.

b) Försändelsens eller försändelsernas destination och beteckning på transportmedlet.

c) Fiskmängderna (i kg beredd vikt) för varje transporterad art, namnet på avsändaren och platsen och datumet för lastningen, samt det tillämpliga namnet för varje art, dess geografiska ursprungsområde och, i förekommande fall, föreskriven minsta fiskstorlek.

▼B

3. Varje transportföretag skall se till att det dokument som avses i punkt 1 innehåller minst alla de uppgifter som anges i punkt 2.

4. Transportföretaget skall undantas från sin skyldighet enligt punkt 1 om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Dokumentet enligt punkt 1 ersätts med en kopia av en av de deklarationer som avses i artiklarna 8 eller 10 i fråga om de transporterade mängderna.

b) Dokumentet enligt punkt 1 ersätts med en kopia av dokumentet T 2 M, som anger de transporterade mängdernas ursprung.

5. En medlemsstats behöriga myndigheter kan bevilja undantag från skyldigheten enligt punkt 1 om fiskmängderna transporteras innanför hamnområdet eller högst 20 km från landningsplatsen.

▼M7

5a. När fiskeprodukter som förklarats sålda i enlighet med artikel 9 transporteras till en annan plats än landnings- eller införselplatsen skall transportföretaget alltid kunna förete bevis, i form av ett dokument, att en försäljning har ägt rum.

6. Varje medlemsstat skall göra stickprovskontroller på sitt territorium för att undersöka om förpliktelserna enligt denna artikel uppfylls. Intensiteten i kontrollerna får bestämmas med hänsyn till intensiteten i de inspektioner som genomförts tidigare.

▼B

7. Medlemsstaterna skall samordna sin kontrollverksamhet för att kontrollen skall bli så effektiv och ekonomisk som möjligt. Medlemsstaterna skall därför särskilt övervaka de varutransporter som tilldragit sig deras uppmärksamhet och som de misstänker strider mot gemenskapens föreskrifter.

▼M7

7a. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 36.

▼B

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall se till att alla landningar som äger rum i en medlemsstat enligt artiklarna 8, 9 och 10 registreras. De kan därför kräva att den första saluföringen sker genom offentlig auktion.

2. Om den första saluföringen av landade fångster inte sker genom offentlig auktion i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.2, skall medlemsstaterna se till att auktionsinrättningarna eller de andra organ som de bemyndigat erhåller information om ifrågavarande mängder.

3. Undantag kan göras från skyldigheten att behandla uppgifter om vilka mängder som landats av vissa kategorier av fartyg som omfattas av undantagen i artiklarna 7 och 8 eller vilka mängder som landats i hamnar som inte har en tillräckligt utvecklad administrativ struktur för att kunna registrera landningarna om en medlemsstat lämnar in en begäran om detta till kommissionen inom tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft. Ett sådant undantag kan beviljas om registreringen av dessa data skulle vara en oproportionerligt stor belastning för de nationella myndigheterna i förhållande till de totala mängder som landats, och om de landade arterna säljs lokalt. Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över de hamnar och fartyg som uppfyller kraven för ett sådant undantag och sända denna till kommissionen.

4. De medlemsstater som omfattas av undantaget i punkt 3 skall utarbeta en provtagningsplan för att bedöma storleken på de fångster som landats i de olika berörda hamnarna. Denna plan skall ha godkänts av kommissionen innan något undantag får göras. Medlemsstaten skall regelbundet sända resultaten av dessa bedömningar till kommissionen.

▼B

Artikel 15

1. Före den 15 i varje månad skall varje medlemsstat genom dataöverföring anmäla till kommissionen vilka mängder ur varje bestånd eller grupp av bestånd som omfattas av en TAC eller kvot som landats under föregående månad, samt ge kommissionen alla de upplysningar som erhållits enligt artiklarna 11 och 12.

En sådan anmälan till kommissionen skall innehålla uppgift om fångstplatsen enligt artiklarna 6 och 8 samt om de berörda fiskefartygens nationalitet.

Varje medlemsstat skall ge kommissionen en prognos över kvotutnyttjandet med angivande av det datum när kvoten beräknas vara uttömd för de arter som tagits från fiskefartyg som för denna medlemsstats flagg eller är registrerade där, när det bedöms att fångsterna av dessa arter uppgår till 70% av den kvot, tilldelning eller andel som den staten förfogar över.

När fångsterna ur bestånd eller grupper av bestånd som omfattas av TAC:er eller kvoter riskerar att nå nivån för gällande TAC:er eller kvoter skall medlemsstaterna på kommissionens begäran lämna mer ingående upplysningar eller lämna sådana oftare än vad som krävs enligt denna punkt.

2. Kommissionen skall hålla de upplysningar som den tagit emot enligt denna artikel tillgängliga för medlemsstaterna genom dataöverföring.

3. Om kommissionen finner att en medlemsstat inte hållit den frist för överföring av uppgifter om månatliga fångster som fastställs i punkt 1 kan den fastställa ett datum när fångsterna ur ett bestånd eller en grupp av bestånd, som omfattas av en kvot eller någon annan form av mängdbegränsning, och som tas från fiskefartyg som för denna medlemsstats flagg eller är registrerade i denna medlemsstat, skall anses utgöra 70% av den kvot, tilldelning eller andel som denna medlemsstat förfogar över, samt ett datum för när kvoten, tilldelningen eller andelen skall anses vara uttömd.

4. Varje medlemsstat skall före utgången av den första månaden i varje kvartal genom dataöverföring anmäla till kommissionen vilka mängder som landats under föregående kvartal av andra bestånd än de som avses i punkt 1.

Artikel 16

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 skall medlemsstaterna på den berörda medlemsstatens begäran lämna upplysning om de landningar, utbjudningar till försäljning eller omlastningar av fiskeprodukter som äger rum i deras hamnar eller i de farvatten som lyder under deras jurisdiktion från sådana fiskefartyg som för denna medlemsstats flagg eller är registrerade i denna, och som omfattar fisk ur ett bestånd eller en grupp av bestånd från en kvot som tilldelats denna medlemsstat.

Denna information skall bestå av ifrågavarande fartygs namn och distriktsbeteckning, vilka fiskmängder per bestånd eller grupp av bestånd som detta fartyg landat, bjudit ut till försäljning eller lastat om samt dagen och platsen för landningen, den första utbjudningen till försäljning eller omlastningen. Denna information skall överlämnas inom fyra arbetsdagar räknat från medlemsstatens förfrågan, eller inom en längre tidsfrist, som denna medlemsstat eller landningsmedlemsstaten kan fastställa.

2. På kommissionens anmodan skall den medlemsstat där landningen äger rum, fångsten för första gången bjuds ut till försäljning eller där omlastningen sker sända in dessa upplysningar till kommissionen, samtidigt som den sänder dem till den medlemsstat där fartyget är registrerat.

▼B

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fångsterna av sådana arter som deras fartyg tar såväl i farvatten som lyder under ett tredje lands överhöghet eller jurisdiktion som på internationellt vatten utanför zongränserna övervakas, och att omlastningar och landningar av sådana fångster granskas och registreras.

2. Kontrollåtgärderna skall säkerställa att ägarna eller befälhavarna uppfyller följande förpliktelser:

— Fiskefartygen skall ha en loggbok ombord, i vilken befälhavarna registrerar sina fångster.

— Under landning i gemenskapens hamnar skall en landningsdeklaration lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där landningen äger rum.

— Flaggmedlemsstaten skall närmare underrättas om alla omlastningar av fisk till fiskefartyg från tredje land och om landningar som sker direkt i tredje land.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i de fiskeavtal som slutits mellan gemenskapen och tredje land, samt de internationella konventioner som gemenskapen anslutit sig till.

Artikel 18

1. Varje medlemsstat skall före utgången av den första månaden i varje kvartal på elektronisk väg anmäla till kommissionen vilka mängder som tagits i de farvatten som anges i artikel 17 och som landats under föregående kvartal, samt lämna kommissionen alla de upplysningar som erhållits i enlighet med artikel 17.2.

2. För sådana fångster som tas i ett tredje lands farvatten skall den information som lämnas i enlighet med punkt 1 anges per tredje land och bestånd med hänvisning till det minsta statistiska område som fastställts för ifrågavarande fiskeverksamhet.

Fångster som tas på internationellt vatten utanför zongränserna skall anmälas med hänvisning till det minsta statistiska område som fastställs i den internationella konventionen om fångstplats för varje art eller grupp av arter för alla bestånd som ingår i ifrågavarande fiskeverksamhet.

3. Före den 1 oktober varje år skall kommissionen se till att medlemsstaterna får tillgång till den information som den erhållit enligt denna artikel.

▼M7

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 36.

▼B

Artikel 19

1. För att säkerställa att de förpliktelser som fastställs i artiklarna 3, 6, 8, 9, 10, 14 och 17 uppfylls skall varje medlemsstat införa ett system för giltighetskontroll, som skall omfatta dubbelkontroller och granskning av de uppgifter som kommit in till följd av dessa förpliktelser.

2. För att underlätta denna granskning skall varje medlemsstat upprätta en elektronisk databas, där sådana data som avses i punkt 1 registreras.

Medlemsstaterna får upprätta decentraliserade databaser på villkor att dessa databaser och de metoder som används för insamling och regi-

▼B

strering av data är standardiserade, så att de är kompatibla med varandra på en medlemsstats hela territorium.

▼M7

3. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de uppgifter som avses i punkt 1 så snart som möjligt läggs in i databasen.

De uppgifter om reglerade resurser i den mening som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3760/92 ([1]), som finns registrerade i loggboken, i landningsdeklarationen, i avräkningsnotan och i deklarationen om övertagande, skall lagras i den databas som avses i punkt 2 inom 15 arbetsdagar efter det att uppgifterna mottagits av de behöriga myndigheterna. Om en kvot är uttömd till mer än 85 % får denna period inte överstiga fem arbetsdagar.

_____

5. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att underlätta insamling, giltighetskontroll och samkörning av uppgifter. Kommissionen skall efter särskild begäran ha åtkomst på distans till kopierade datafiler som innehåller relevant information.

▼B

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 36.

▼M1

AVDELNING IIa

Kontroll av fiskeansträngningen

Artikel 19a

▼M9

1. I denna avdelning avses med ”de berörda fiskeområdena”de ICES- eller CECAF-områden för vilkaordningar för begränsning av fiskeansträngningen gällerenligt gemenskapsförordningar.

▼M12

_____

▼M9

2. Gemenskapens fiskefartyg är förbjudna att bedrivafiskeaktiviteter i de berörda fiskeområdena om fartygetinte har vederbörligt tillstånd till detta från flaggmedlemsstaten.

▼M1

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall artikel 19b och 19c uteslutande gälla för gemenskapens fiskefartyg som har tillstånd att bedriva fiske inriktat på bottenlevande arter.

Artikel 19b

1. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall i en ”rapport” lämna följande upplysningar:

— Namn, distriktsbeteckning, radioanropssignal och namn på fartygets befälhavare.

— Det berörda fartygets position.

— Datum och tidpunkt för

  — varje ankomst till och avfärd från en hamn inom området,

([1]) EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

▼M1

— varje inpassering i ett område,

— varje utpassering ur ett område.

▼M5

— Fångst ombord uppdelad på arter i kg färsk vikt.

▼M1

2. Fartyg som bedriver fiske i flera områden och som korsar gränslinjen mellan områden mer än en gång under loppet av 24 timmar, förutsatt att de håller sig inom en begränsad zon av fem sjömil från gränslinjen mellan områdena, skall utan hinder av punkt 1 ovan meddela sin första inpassering och sin sista utpassering under denna 24-timmarsperiod.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att befälhavarna, eller företrädarna för befälhavarna på de fiskefartyg som för deras flagg, uppfyller rapporteringsskyldigheten.

▼M5

4. Detaljerade bestämmelser för genomförandet av denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 36.

▼M1

Artikel 19c

1. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg eller deras företrädare skall lämna de upplysningar som avses i artikel 19b per telex, ►M5 per VMS ◄ telefax, telefon där meddelandet vederbörligen registreras av mottagaren eller per radio via en radiostation som enligt gemenskapsreglerna är godkänd för att motta sådana rapporter, eller på annat sätt som är godkänt i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36, samtidigt till de behöriga myndigheterna i:

— den medlemsstat vars flagg fartyget för, och

— den medlemsstat eller de medlemsstater som ansvarar för övervakningen, då fartyget skall bedriva eller har bedrivit fiske i farvatten som lyder under den medlemsstaten eller de medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion.

Sådana upplysningar skall meddelas omedelbart före varje inpassering och utpassering. Om det på grund av force majeure är omöjligt för fartyget att sända meddelandet kan ett annat fartyg sända det för det förstnämnda fartygets räkning.

2. Utan hinder av punkt 1 skall befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg eller deras företrädare

— då de bedriver fiske i flera områden, såsom anges i artikel 19b, lämna en ansträngningsrapport (”Effort report”) för sin första inpassering och sin sista utpassering under varje 24-timmarsperiod,

— då de bedriver fiske i farvatten som lyder under den medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion vars flagg fartyget för eller under den medlemsstat i vilken fartygen är registrerade lämna de upplysningar som krävs enligt artikel 19b till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars flagg fartyget för i enlighet med regler som antagits av den staten. Sådana regler får inte i något fall vara mindre effektiva för att övervaka fiskeansträngningen än de bestämmelser som anges i punkt 1. Medlemsstaten vars flagg fartyget för skall i god tid underrätta kommissionen om de regler den har för avsikt att använda,

— då de tillbringar mindre än 72 timmar till havs, men under denna tid bedriver fiske i farvatten som lyder under en annan medlemsstats eller andra medlemsstaters överhöghet eller jurisdiktion, före fartygets avgång lämna de upplysningar som krävs enligt artikel 19b till de behöriga myndigheterna i den eller de berörda medlemsstaterna och medlemsstaten vars flagg fartyget för på sätt som anges i punkt

▼M1

1. Nämnda behöriga myndigheter skall registrera dessa upplysningar på elektronisk väg. Om det sker ändringar i de lämnade upplysningarna skall befälhavaren eller dennes företrädare omedelbart underrätta nämnda behöriga myndigheter om dessa ändringar.

3. Automatiska realtidssystem som är godkända enligt gemenskapslagstiftningen skall emellertid utöva en godkänd metod för att lämna upplysningar enligt punkt 1.

▼M5

Artikel 19d

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de rapporter som mottas enligt artiklarna 19b och 19c registreras i maskinläsbar form.

▼M1

Artikel 19e

1. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall i sina loggböcker införa och redovisa den tid de befunnit sig i ett område på följande sätt:

För släpredskap:

— datum och tidpunkt för fartygets inpassering i ett område eller avfärd från en hamn i det området,

— datum och tidpunkt för fartygets utpassering ur det området eller ankomst till en hamn inom det området.

För fasta redskap:

— datum och tidpunkt för när fartyget som använder det stationära redskapet passerade in i ett område eller avseglade från en hamn i det området,

— datum och tidpunkt för när det stationära redskapet sattes ut eller sattes ut på nytt i det aktuella området,

— datum och tidpunkt för när fisket med det stationära redskapet avslutades,

— datum och tidpunkt för fartygets utpassering ur det området eller ankomst till en hamn inom det området.

2. Utan hinder av punkt 1 skall befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg som bedriver fiske i flera områden så som avses i artikel 19b, registrera datum och tidpunkt för sin första inpassering och sin sista utpassering.

3. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg som bedriver fiske inriktat på bottenlevande arter skall i sina loggböcker registrera de upplysningar som krävs enligt artikel 19b.

4. För fartyg som är undantagna från kravet att föra loggbok skall medlemsstaten vars flagg fartyget för utföra stickprovskontroller för att uppskatta den totala ansträngningen vid ett fiske.

5. Detaljerade tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36.

Artikel 19f

1. Den medlemsstat vars flagg fartyget för skall komplettera det eller de register som den har inrättat i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 109/94 av den 19 januari 1994 om gemenskapens register över fiskefartyg ([1]), för att i det eller dem föra in de uppgifter som finns i de förteckningar över namngivna fartyg som avses i artikel 2 i för-

([1]) EGT nr L 19, 22.1.1994, s. 5.

▼M1

ordning (EG) nr 685/95 ►M6 samt i artikel 2 i förordning (EG) nr 779/97 ◄.

2. Den medlemsstat vars flagg fartyget för skall på elektronisk väg överföra den information som anges i punkt 1, företrädesvis med elektronisk post, i enlighet med de förfaranden som fastställs i förordning (EG) nr 109/94.

3. Enligt de förfaranden som föreskrivs i förordning (EG) nr 109/94 skall kommissionen säkerställa att de medlemsstater som är ansvariga för kontroll har tillgång till uppgifter för identifiering av fartyg som har tillträde till deras farvatten.

▼M9

Artikel 19g

Varje medlemsstat skall registrera de fiskeansträngningar som görs av fartyg som för dess flagg i varje berört fiskeområde på grundval av tillgängliga upplysningar som finns i fartygens loggböcker och upplysningar som samlas in i enlighet med artikel 19e.4.

Artikel 19h

Varje medlemsstat skall göra en samlad uppskattning av den fiskeansträngning som görs av fartyg som för dess flagg och som har en största längd på mindre än 15 meter i varje berört fiskeområde och av fartyg med en största längd på mindre än 10 meter i det område som avses i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1954/2003 av den 4 november 2003 om förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen ([1]).

▼M1

Artikel 19i

Varje medlemsstat skall på elektronisk väg, i enlighet med de förfaranden som fastställs i förordning (EG) nr 109/94, meddela kommissionen de samlade upplysningarna om den fiskeansträngning som gjorts:

▼M9

— under föregående månad för varje berört fiskeområde av bottenlevande arter, före den 15 i varje månad,

▼M6

— under det föregående kvartalet för varje fiskeområde som avses i artikel 19a.1 a, för bottenlevande arter, för lax, öring och sötvattensfisk, före utgången av den första månaden i varje kalenderkvartal samt, före den 15 februari varje kalenderår, den fiskeansträngning som gjorts varje månad under föregående år,

▼M1

— under det föregående kvartalet för varje fiskeområde som avses i artikel 19a, för pelagiska arter, före utgången av den första månaden i varje kvartal.

▼M9

Artikel 19j

Varje medlemsstat skall snarast underrätta de andra medlemsstaterna om kännetecken för det fartyg som för dess flagg och för vilket fisketillståndet i ett eller flera av de fisken som anges i artiklarna 3 och 6 i förordning (EG) nr 1954/2003 tillfälligt eller slutgiltigt har återkallats.

([1]) EUT L 289, 7.11.2003, s. 1.

▼M5

Artikel 19 ►M9 *k* ◄

För att säkerställa att de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 19b, 19c och 19e iakttas skall varje medlemsstat dubbelkontrollera och verifiera de uppgifter som härrör från dessa skyldigheter.

▼B

AVDELNING III

Kontroll av vilka fiskeredskap som används

Artikel 20

1. Alla fångster som bevaras ombord på ett fiskefartyg inom gemenskapen skall vara i överensstämmelse med den artsammansättning som fastställs för nätredskapen ombord på fartyget i fråga i rådets förordning (EEG) nr 3094/86 av den 7 oktober 1986 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna ([1]).

Nätredskap som finns ombord men inte används skall stuvas undan så att de inte kan användas utan vidare i enlighet med följande bestämmelser:

a) Nätredskapen, vikterna och liknande utrustning skall lösgöras från trålborden, sveplinorna, trålvarpen och repen.

b) Nätredskapen som finns på däck eller ovanför däck skall vara säkert fastgjorda vid någon del av överbyggnaden.

2. Om fångsterna ombord på något av gemenskapens fiskefartyg tagits med nät med olika minsta maskstorlek under samma resa skall artsammansättningen beräknas för varje del av den fångst som tagits under olika förhållanden.

Varje ändring av en tidigare använd maskstorlek, liksom av fångstsammansättningen ombord vid tidpunkten för denna ändring skall därför skrivas in i loggboken och landningsdeklarationen. I speciella fall skall närmare bestämmelser om hur en stuvningsplan över bearbetade produkter för varje art skall utarbetas och hållas uppdaterad antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36, med angivande av produkternas placering under däck.

3. Trots bestämmelserna i punkterna 1 och 2 kan rådet på grundval av en rapport utarbetad av kommissionen på dennas förslag med kvalificerad majoritet besluta att

a) inget av gemenskapens fiskefartyg som deltar i speciella typer av fiske får medföra nät med olika minsta maskstorlek under samma resa,

b) speciella regler skall gälla för användningen av nät med olika maskstorlek vid speciella typer av fiske.

▼M1

Artikel 20a

▼M9

1. När fiskefartyg som omfattas av avdelning IIAbedriver fiske i berörda fiskeområden får de endast medföraoch använda det eller de fiskeredskap som passar där.

2. Fiskefartyg som under samma resa också fiskar i andrafiskeområden än dem som anges i punkt 1 får emellertidmedföra fiskeredskap som passar för fiske i dessa områden,under förutsättning att de redskap

([1]) EGT nr L 288, 11.10.1986, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3034/92 (EGT nr L 307, 23.10.1992, s. 1).

▼M9

som finns ombord ochsom inte får användas i det fiskeområde som avses i punkt1 är undanstuvade så att de inte utan vidare kan användas, ienlighet med artikel 20.1 andra stycket.

▼M1

3. Bestämmelser om identifiering av fasta fiskeredskap skall antas senast den 31 december 1996 i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36.

▼B

AVDELNING IV

Reglering och stopp av fiskeverksamheten

Artikel 21

1. Alla fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd, som tas av gemenskapens fiskefartyg skall skrivas av från den kvot som tilldelats flaggmedlemsstaten för gällande bestånd eller grupp av bestånd, oberoende av landningsplatsen.

2. Varje medlemsstat skall fastställa ett datum när fångsterna ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd, som tagits av sådana fiskefartyg som för dess flagg eller är registrerade i den staten skall anses ha förbrukat den kvot som den tilldelats för detta bestånd eller denna grupp av bestånd. Från detta datum skall den tills vidare förbjuda nämnda fartyg att fiska ur detta bestånd eller denna grupp av bestånd och att bevara ombord, omlasta och landa fisk som fångats efter detta datum, och fastställa ett datum fram till vilket det är tillåtet att lasta om och landa fångster eller lämna in de senaste fångstdeklarationerna. Denna åtgärd skall omgående anmälas till kommissionen, som sedan skall informera de övriga medlemsstaterna om den.

3. Efter en anmälan i enlighet med punkt 2, eller på eget initiativ, skall kommissionen på grundval av tillgänglig information fastställa ett datum för när de fångster ur ett bestånd eller en grupp av bestånd som omfattas av en TAC, kvot eller någon annan form av mängdbegränsning, som de fiskefartyg tagit som för en medlemsstats flagg eller är registrerade i en medlemsstat, skall anses ha förbrukat den kvot, tilldelning eller andel som står till denna medlemsstats eller, eventuellt, gemenskapens förfogande. ►M7 Kommissionen skall utan dröjsmål meddela medlemsstaterna detta datum. ◄

I samband med bedömningen av den situation som avses i första stycket skall kommissionen informera de berörda medlemsstaterna om sannolikheten av ett fiskestopp till följd av att en TAC är förbrukad.

▼M7

Från och med det datum som avses i första stycket skall flaggmedlemsstaten tills vidare förbjuda fartyg som för dess flagg att fiska ur detta bestånd eller denna grupp av bestånd och att bevara ombord, omlasta och landa fisk som fångats efter detta datum, och den skall fastställa ett datum fram till vilket det är tillåtet att lasta om och landa fångster eller lämna in slutliga fångstdeklarationer. Denna åtgärd skall utan dröjsmål anmälas till kommissionen, som sedan skall informera de övriga medlemsstaterna om den.

▼B

4. När kommissionen i enlighet med punkt 3 första stycket har stoppat fiskeverksamheten på grund av att den TAC, kvot, tilldelning eller andel som står till gemenskapens förfogande antas vara förbrukad, och det visar sig att en medlemsstat i själva verket inte har förbrukat den kvot, tilldelning eller andel som den förfogar över av ifrågavarande bestånd eller grupp av bestånd, skall följande bestämmelser tillämpas.

Om den skada som en medlemsstat lidit genom att fisket förbjudits innan dess kvot förbrukats inte avhjälpts i enlighet med artikel 9.2 i

▼B

förordning nr 3760/92, skall åtgärder beslutas på det sätt som anges i artikel 36 i syfte att på ett lämpligt sätt reparera den skada som förorsakats. Dessa åtgärder kan innebära att det görs avdrag för den medlemsstat som överskridit sin kvot, tilldelning eller andel, och att de mängder som dras av på ett lämpligt sätt delas ut till de medlemsstater vars fiske stoppats innan deras kvot förbrukats. Dessa avdrag och efterföljande tilldelningar skall göras med hänsyn till i första hand de arter och zoner för vilka kvoterna, tilldelningarna eller de årliga andelarna fastställts. Dessa avdrag eller tilldelningar kan göras under det år skadan uppstår eller under något av de följande åren.

Tillämpningsföreskrifter för denna punkt skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 36, särskilt beträffande bestämningen av ifrågavarande mängder.

▼M9

Artikel 21a

Varje medlemsstat skall fastställa det datum när de fartyg som för dess flagg eller som är registrerade i gemenskapen skall anses ha uppnått maximinivån för fiskeansträngning i en fiskezon enligt vad som fastställs i den förordning som det hänvisas till i artikel 11.2 eller 11.3 i förordning (EG) nr 1954/2003. Från och med det datumet skall den tillfälligt förbjuda dessa fartyg att utöva fiskeaktiviteter i det området. Denna åtgärd skall omgående anmälas till kommissionen, som sedan skall informera de övriga medlemsstaterna om den.

▼M1

Artikel 21b

När de fartyg som för en medlemsstats flagg anses ha uppnått 70% av den maximala fiskeansträngningen i ett fiskeområde som fastställs i förordning (EG) nr 2027/95, skall den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 7.1 andra stycket i förordning (EG) nr 685/95.

Artikel 21c

1. På grundval av de upplysningar som avses i artikel 19i skall kommissionen säkerställa att de maximala nivåer för fiskeansträngningen som fastställs i förordning (EG) nr 2027/95 respekteras.

2. Efter underrättelse enligt artikel 21a eller på eget initiativ skall kommissionen på grundval av tillgängliga upplysningar fastställa det datum när en medlemsstats maximala nivå för fiskeansträngningen i ett fiskeområde skall anses vara uppnådd. Från och med detta datum får fartyg som för denna medlemsstats flagg inte bedriva fiske i det aktuella fiskeområdet.

▼B

Artikel 22

Om en medlemsstats behöriga myndigheter finner att ett av gemenskapens fiskefartyg allvarligt eller upprepade gånger brutit mot denna förordning kan flaggmedlemsstaten underkasta fartyget ytterligare kontroll.

Flaggmedlemsstaten skall meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna namnet och distriktsbeckningen på det fartyg som underkastats sådan ytterligare kontroll.

Artikel 23

1. Om kommissionen konstaterat att en medlemsstat överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd skall kommissionen göra avdrag från den årliga kvot, tilldelning eller

▼B

andel som den medlemsstaten förfogar över. Dessa avdrag skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 36.

2. Rådet skall på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet anta avdragsbestämmelser i enlighet med de mål och förvaltningsstrategier som anges i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3760/92, och skall då i första hand ta hänsyn till följande parametrar:

— Överfiskets omfång.

— Eventuella fall av överfiske av samma bestånd under de föregående åren.

— De berörda beståndens biologiska tillstånd.

AVDELNING V

Inspektion och kontroll av vissa åtgärder för att förbättra och anpassa strukturerna inom fiskerisektorn, inbegripet vattenbruket

Artikel 24

För att säkerställa att de mål och strategier som fastläggs av rådet i enlighet med artikel 11 i förordning (EEG) nr 3760/92 följs, särskilt mängdmålen avseende fiskekapaciteten hos gemenskapens fiskeflotta och anpassningen av fiskeflottans verksamhet, skall varje medlemsstat på sitt territorium och i de farvatten som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion göra regelbundna kontroller hos alla dem som berörs av genomförandet av ovan nämnda mål.

Artikel 25

1. Varje medlemsstat skall anta bestämmelser för att kontrollera att de mål som avses i artikel 24 uppfylls. Den skall därför företa tekniska kontroller, särskilt på följande områden:

a) Omstrukturering, förnyelse och modernisering av fiskeflottan.

b) Anpassning av fiskekapaciteten genom temporärt eller definitivt stopp.

c) Begränsning av vissa fiskefartygs verksamhet.

d) Begränsning av fiskeredskapens utformning och antal, samt deras användningssätt.

e) Utveckling av vattenbruket och kustområdena.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 169 i fördraget kan kommissionen, om den finner att en medlemsstat inte följt bestämmelserna i punkt 1, lägga fram förslag till rådet om att anta lämpliga allmänna åtgärder. Rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 26

1. Tillämpningsföreskrifter för artikel 25 kan antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 36, särskilt med avseende på kontrollen av

a) fiskefartygens maskinstyrka,

b) fiskefartygens registertonnage,

c) fiskefartygens stillaliggandeperiod,

d) fiskeredskapens karakteristika och deras antal per fiskefartyg.

▼B

2. Medlemsstaterna skall omgående meddela kommissionen vilka kontrollmetoder som används samt namn och adress till de organ som svarar för kontrollen.

Artikel 27

1. För att underlätta den kontroll som avses i artikel 25 skall medlemsstaterna införa ett system för giltighetskontroll, som särskilt skall omfatta en korsvis kontroll av uppgifterna om fiskeflottans kapacitet och verksamhet i bl.a.

— den loggbok som avses i artikel 6,

— den landningsdeklaration som avses i artikel 8,

— gemenskapens förteckning över fiskefartyg, som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 163/89 ([1]).

2. För detta ändamål skall medlemsstaterna upprätta databaser eller bygga ut redan existerande databaser med relevant information om fiskeflottans kapacitet och verksamhet.

3. De åtgärder som avses i artikel 19.3, 19.4 och 19.5 skall tillämpas.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 36.

AVDELNING VI

Inspektion och kontroll av vissa åtgärder rörande den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter

Artikel 28

1. För att säkerställa att de tekniska aspekterna av de föreskrifter om åtgärder som fastställs i förordning (EEG) nr 3759/92 av den 17 december 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiske- och vattenbruksprodukter ([2]) följs skall varje medlemsstat på sitt territorium organisera regelbundna kontroller av alla dem som berörs av tillämpningen av dessa åtgärder.

2. Dessa kontroller skall gälla de tekniska aspekterna av tillämpningen av

a) handelsstandarder, särskilt minsta storlekar,

b) prisreglering, särskilt vid

— återtagande av produkter från marknaden för andra ändamål än mänsklig konsumtion,

— lagring och/eller bearbetning av produkter som återtagits från marknaden.

Medlemsstaterna skall göra jämförelser mellan dokumenten avseende den första saluföringen av de mängder som anges i artikel 9 och de landade mängder som dokumenten anger, särskilt med avseende på deras vikt.

▼M7

2a. När en minsta storlek för en bestämd art har fastställts i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3760/92 skall operatörer som är ansvariga för försäljning, lagring eller transport av partier av fiskeprodukter av denna art, med en storlek som är mindre än den ovan nämnda,

([1]) EGT nr L 20, 25.1.1989, s. 5.
([2]) EGT nr L 388, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1892/93 (EGT nr L 172, 15.7.1993, s. 1).

▼M7

alltid kunna bevisa från vilket geografiskt område dessa produkter härstammar eller om de är odlade. Medlemsstaterna skall utföra de kontroller som krävs för att förhindra problem som kan förekomma inom deras territorium på grund av transport eller saluföring av fisk som inte uppfyller storlekskraven.

▼B

3. Medlemsstaterna skall ge kommissionen upplysningar om utförda kontroller, behöriga kontrollmyndigheter, konstaterade överträdelser och vilka åtgärder som dessa föranlett.

Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter, samt tjänstemän och andra ombud, får inte sprida sådan information som samlas in genom tillämpningen av denna artikel som omfattas av tystnadsplikt.

4. Denna artikel skall inte inverka på de nationella bestämmelserna om sekretess vid rättsligt förfarande.

▼M7

AVDELNING VIa

Kontroll av fiskeverksamhet som bedrivs av fartyg från tredje land

Artikel 28 a

Med *fiskefartyg från tredje land* avses i denna avdelning

— fartyg, oavsett storlek, som huvudsakligen eller delvis används för fångst av fiskeprodukter,

— fartyg som inte används för fångst men som ändå transporterar fiskeprodukterna efter omlastning från andra fartyg,

— fartyg ombord på vilka fiskeprodukter före emballering fileas eller skivas, flås, mals, fryses eller bereds

samt för tredje lands flagg och är registrerat i tredje land.

Artikel 28 b

1. Fiskefartyg från tredje land skall ha rätt att fånga, bevara ombord, eller bereda fiskeprodukter i gemenskapens fiskezon endast under förutsättning att en fiskelicens och ett särskilt fisketillstånd har utfärdats för fartyget i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1627/94 ([1]).

2. Fiskefartyg från tredje land får dessutom lasta om eller bereda fisk endast under förutsättning att de dessförinnan fått tillstånd från den medlemsstat i vars vatten verksamheten kommer att äga rum. Fiskefartyg från tredje land får dessutom göra omlastningar eller bedriva fiske där två eller flera fartyg deltar gemensamt endast om fartygen dessförinnan fått tillstånd till omlastning eller beredning från den berörda medlemsstaten och uppfyller kraven i artikel 11 i denna förordning.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 36.

Artikel 28 c

Alla fiskefartyg från tredje land som bedriver fiske i gemenskapens fiskezon skall

— i loggboken registrera de uppgifter som anges i artikel 6,

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd (EGT L 171, 6.7.1994, s. 7).

▼M7

— senast från och med den 1 januari 2000, när det gäller fartyg som överstiger 20 m mellan perpendiklarna eller som har en största längd av 24 m, vara utrustade med ett system för positionsbestämning VMS, det satellitbaserade kontrollsystem som godkänts av kommissionen,

— fram till dess att VMS-systemet tas i bruk följa gällande regler för anmälan av fartygets rörelser,

— följa ett system för anmälan av de fångster som bevaras ombord,

— följa de instruktioner som ges av de behöriga kontrollmyndigheterna, särskilt i fråga om inspektioner innan fartyget lämnar gemenskapens fiskezon,

— följa gällande regler för märkning och identifiering av fiskefartygen och deras fiskeredskap.

Artikel 28 d

Kommissionen skall fastställa det datum när de fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som fartyg från tredje land har tagit skall anses ha uttömt kvoten. Kommissionen skall utan dröjsmål meddela berört tredje land och berörda medlemsstater detta datum.

Från och med detta datum skall det tills vidare vara förbjudet för dessa fartyg att fiska ur detta bestånd eller denna grupp av bestånd och att bevara ombord, omlasta och landa fisk som fångats efter denna tidpunkt. Kommissionen skall också fastställa det datum fram till vilket omlastningar, landningar eller slutliga fångstdeklarationer skall vara tillåtna.

Artikel 28 e

1. Minst 72 timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamn skall befälhavaren, på fartyg från tredje land eller dennes företrädare, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser han önskar utnyttja meddela

— tidpunkten för fartygets ankomst till landningshamnen,

— de fångster som bevaras ombord,

— den fiskezon eller de fiskezoner där fångsten togs, vare sig detta skedde inom en gemenskapsfiskezon, i en zon under tredje lands jurisdiktion eller överhöghet eller på öppet hav.

Landning får inte påbörjas utan att de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten har gett sitt tillstånd.

2. Utom i fall av force majeure eller sjönöd får ett fiskefartyg från tredje land anlöpa endast de hamnar som anvisats av den medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser det önskar använda sig av.

3. Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 36, under en begränsad tid som kan förlängas, undanta vissa kategorier av fiskefartyg från tredje land från deras förpliktelser enligt punkt 1, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn tas till bland annat avstånden mellan fiskebankarna, landningsplatserna och hamnarna i vilka fartygen ifråga är registrerade eller hemmahörande.

4. Punkterna 1 och 2 skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fiskeavtal som har ingåtts mellan gemenskapen och olika tredje länder.

▼M7

Artikel 28 f

Befälhavaren på ett fiskefartyg från tredje land, eller dennes företrädare, skall, så snart som möjligt och inte senare än 48 timmar efter landningen, lämna in en deklaration till myndigheterna i den medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser han utnyttjar, med uppgift om landade mängder fiskeprodukter uppdelade efter art samt datum och plats för varje fångst. Befälhavaren skall ansvara för riktigheten i dessa uppgifter.

På kommissionens begäran skall varje medlemsstat till kommissionen meddela uppgifter om de landningar som fiskefartyg från tredje land har gjort.

Artikel 28 g

Om befälhavaren eller dennes företrädare på ett fiskefartyg från tredje land uppger att fångsterna har tagits på öppet hav får de behöriga myndigheterna tillåta landning endast om befälhavaren eller dennes företrädare på ett tillfredsställande sätt har visat

— att de arter som bevaras ombord har fångats utanför en zon där fisket regleras av en behörig internationell organisation till vilken gemenskapen har anslutit sig, eller

— att de arter som bevaras ombord har fångats i enlighet med de åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser som antagits av en behörig regional organisation till vilken gemenskapen har anslutit sig.

Artikel 28 h

Tillämpningsföreskrifter för denna avdelning, inklusive förteckningen över anvisade hamnar, skall i samråd med berörda medlemsstater antas i enlighet med förfarandet i artikel 36.

▼B

AVDELNING VII

Tillämpning och granskning av kontrollen

Artikel 29

1. Kommissionen skall kontrollera att medlemsstaterna tillämpar denna förordning genom att granska dokument och göra besök på platsen. Om kommissionen finner det lämpligt kan den företa granskningar utan förvarning.

Inför besök på platsen skall kommissionen utfärda skriftliga instruktioner åt sina inspektörer med angivande av deras befogenhet och ändamålet med deras uppdrag.

2. Närhelst kommissionen anser det nödvändigt kan dess inspektörer närvara vid de nationella tillsynsmyndigheternas kontroller och inspektioner. Inom ramen för detta uppdrag skall kommissionen upprätta lämpliga kontakter med medlemsstaterna för att om möjligt utarbeta ett inspektionsprogram som kan godtas av båda parter.

a) Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att underlätta för denna att genomföra sina uppdrag. De skall särskilt vidta alla nödvändiga åtgärder för att inspektionerna inte skall offentliggöras, vilket skulle kunna störa genomförandet av inspektionen och kontrollen.

▼B

Om kommissionen eller dess ombud stöter på svårigheter under genomförandet av sina uppdrag, skall medlemsstaterna ställa medel till kommissionens förfogande så att den kan slutföra sin uppgift, och de skall ge inspektörerna möjlighet att utvärdera kontrollerna ifråga.

b) Om förhållandena på platsen gör det omöjligt att genomföra den inspektion och kontroll som planerats i det ursprungliga inspektionsprogrammet skall kommissionens inspektörer i samarbete med den behöriga tillsynsmyndigheten, och med dess samtycke, ändra den ursprungligen planerade inspektionen och kontrollen.

c) Vid inspektion till havs eller från luften skall medlemsstaternas myndigheter i de fall de nationella behöriga organen skall tillvarata andra viktiga uppgifter, särskilt i samband med försvaret eller säkerheten till sjöss, ha rätt att skjuta upp eller omdirigera de inspektioner som kommissionen planerat att närvara vid. I sådana fall skall medlemsstaten samarbeta med kommissionen för att vidta alternativa åtgärder.

Vid inspektioner till havs eller från luften är fartygets eller flygplanets befälhavare ensam ansvarig för inspektionen med hänsyn till dennes myndigheters skyldighet att tillämpa denna förordning. De av kommissionens inspektörer som deltar i inspektionen skall följa de regler och den praxis som befälhavaren fastställer.

3. Kommissionen kan vid behov, särskilt om gemenskapens inspektörer i enlighet med punkt 2 avslöjat att oegentligheter kan ha begåtts vid tillämpningen av denna förordning, anmoda medlemsstaterna att lämna närmare uppgifter om vilket inspektions- och kontrollprogram som de behöriga nationella myndigheterna planerat eller fastställt för en viss period och fiskeverksamhet samt vissa områden. Efter mottagandet av denna information skall kommissionens inspektörer, om denna anser det nödvändigt, göra egna inspektioner för att granska hur en medlemsstats behöriga myndigheter genomfört detta program.

När gemenskapens inspektörer granskar tillämpningen av detta program är medlemsstatens ombud alltid ansvariga för dess genomförande. Gemenskapens inspektörer kan inte på eget initiativ använda sig av de inspektionsbefogenheter som anförtrotts de nationella ombuden. Dessa inspektörer har bara tillgång till fartyg eller lokaler om de ledsagas av en medlemsstats ombud.

Efter denna kontroll skall kommissionen sända en utvärderingsrapport om programmet till den berörda medlemsstaten och eventuellt rekommendera den att vidta åtgärder för att förbättra genomförandet av kontrollerna.

▼M7

3a. Gemenskapens inspektörer får i samband med sina granskningar utan förvarning göra iakttagelser av hur denna förordning tillämpas.

Under sina observationsbesök skall gemenskapens inspektörer, åtföljda av nationella inspektörer och utan att det påverkar tillämplig gemenskapslagstiftning och i enlighet med procedurreglerna i den berörda medlemsstatens lagstiftning, ha tillgång till relevanta register och dokument, offentliga lokaler och platser, fartyg och privata lokaler samt mark och transportmedel där verksamhet som omfattas av denna förordning bedrivs, i syfte att samla in sådana uppgifter (utan angivande av namn) som behövs för att de skall kunna fullgöra sitt uppdrag.

Efter en sådan granskning utan förvarning skall kommissionen till den berörda medlemsstaten utan dröjsmål överlämna en rapport över de iakttagelser som gjorts.

▼B

4. Vid inspektioner från luften, till havs eller till lands, får de behöriga inspektörerna inte företa någon kontroll av fysiska personer.

5. Inom ramen för de besök som nämns i punkterna 2 och 3 skall kommissionens behöriga inspektörer i de ansvariga organens närvaro på platsen få tillträde till hela eller delar av informationen i de specificerade

▼B

databaserna och få granska alla de dokument som är relevanta för tillämpningen av denna förordning.

Om de nationella bestämmelserna föreskriver sekretess under förundersökningen får denna information inte lämnas ut utan tillstånd från den behöriga juridiska instansen.

Artikel 30

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen på dennas begäran överlämna all information om tillämpningen av denna förordning. Om kommissionen begär information skall den ange en rimlig tid inom vilken denna skall lämnas.

2. Om kommissionen finner att oegentligheter begåtts vid tillämpningen av denna förordning eller att de existerande kontrollmetoderna och kontrollbestämmelserna inte är effektiva, skall den meddela den eller de berörda medlemsstaterna, som då skall sätta igång en administrativ undersökning, i vilken tjänstemän från kommissionen kan delta.

▼M7

De berörda medlemsstaterna skall senast tre månader efter kommissionens begäran informera kommissionen om undersökningens resultat och till kommissionen skicka in en kopia av undersökningsrapporten. Denna period får av kommissionen ges en rimlig förlängning på motiverad begäran av en medlemsstat.

▼B

För att kunna delta i de inspektioner som avses i denna punkt skall kommissionens tjänstemän visa fram en skriftlig fullmakt, av vilken deras identitet och tjänstebeteckning framgår.

3. När kommissionens inspektörer deltar i en undersökning skall denna alltid ledas av medlemsstatens tjänstemän. Kommissionens tjänstemän får inte på eget initiativ använda sig av de inspektionsbefogenheter som tilldelats de nationella inspektörerna. Men de skall ha tillgång till samma lokaler och handlingar som dessa inspektörer.

Om det enligt nationell lagstiftning är förbehållet vissa i lagen angivna tjänstemän att utföra vissa handlingar på det straffrättsliga området skall kommissionens tjänstemän avhålla sig från att medverka i dessa handlingar. De skall särskilt avhålla sig från att delta i husrannsakningar och formella förhör av personer enligt nationell straffrätt. De skall dock ha tillträde till den information som fås på detta sätt.

4. Denna artikel påverkar inte de nationella bestämmelserna om sekretess vid rättsligt förfarande.

AVDELNING VIII

Åtgärder i händelse av att gällande bestämmelser inte följs

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, även sådana förvaltnings- eller straffrättsliga åtgärder som överensstämmer med nationell lagstiftning, när det, särskilt efter en kontroll eller inspektion som utförts enligt denna förordning, står klart att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser inte följts.

2. De rättsliga åtgärder som vidtas med stöd av punkt 1 skall vara av sådan art att de i enlighet med tillämpliga bestämmelser i den nationella lagstiftningen effektivt berövar de ansvariga det ekonomiska utbytet av överträdelsen eller framkallar effekter som står i proportion till över-

▼B

trädelsens allvar, i syfte att avskräcka från ytterligare överträdelser av samma slag.

▼M7

2a. Rådet får på grundval av artikel 43 i fördraget upprätta en förteckning över sådana beteenden som utgör allvarliga överträdelser av gemenskapsbestämmelserna i artikel 1 och mot vilka medlemsstaterna förpliktar sig att tillämpa proportionerliga, avskräckande och effektiva påföljder.

▼B

3. Påföljderna av det rättegångsförfarande som avses i punkt 2 kan beroende på brottets allvar omfatta

— böter,

— beslag av förbjudna fiskeredskap och fångster,

— beslag av fartyget,

— tillfälligt stillaliggande för fartyget,

— tillfällig indragning av licensen,

— återkallande av licensen.

4. Bestämmelserna i denna artikel får inte hindra landnings- eller omlastningsmedlemsstaten från att överlåta den rättsliga uppföljningen av en överträdelse på de behöriga myndigheterna i registreringsmedlemsstaten, om denna samtycker till det, förutsatt att en sådan överlåtelse skapar bättre förutsättningar för att uppnå det resultat som avses i punkt 2. Landnings- eller omlastningsmedlemsstaten skall anmäla varje sådan överlåtelse till kommissionen.

Artikel 32

1. Om de behöriga myndigheterna i landnings- eller omlastningsmedlemsstaten konstaterar att en överträdelse skett mot denna förordning skall de vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 31 mot ifrågavarande fartygs befälhavare eller mot någon annan person som är ansvarig för överträdelsen.

2. Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte är densamma som flaggmedlemsstaten, och de behöriga myndigheterna inte i enlighet med sin nationella lagstiftning vidtar lämpliga åtgärder, inbegripet förvaltnings- eller straffrättsliga åtgärder mot de ansvariga fysiska eller juridiska personerna, eller inte överlåter den rättsliga uppföljningen i enlighet med artikel 31.4, får den mängd fisk som olovligen landats eller lastats om skrivas av från den medlemsstatens kvot.

Vilken fiskmängd som skall skrivas av från den medlemsstatens kvot skall fastställas på det sätt som anges i artikel 36, när kommissionen har hört de två berörda medlemsstaterna.

Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte längre har motsvarande kvot till sitt förfogande skall artikel 21.4 också tillämpas, och de olovligen landade eller omlastade fiskmängderna anses motsvara omfånget av den skada som registreringsmedlemsstaten lidit på det sätt som anges i den artikeln.

Artikel 33

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall omgående i enlighet med den nationella lagstiftningens förfarande till flagg- eller registreringsmedlemsstaten anmäla alla överträdelser av de gemenskapsbestämmelser som avses i artikel 1, med angivande av det berörda fartygets namn och distriktsbeteckning, befälhavarens och ägarens namn, omständigheterna kring överträdelsen och de förvaltnings- eller straffrättsliga påföljderna, eller andra åtgärder som vidtagits samt alla slutgiltiga av-

▼B

göranden i samband med sådana överträdelser. I speciella fall skall medlemsstaterna efter anmodan överlämna denna information till kommissionen.

2. Efter en överlåtelse av den rättsliga uppföljningen i enlighet med artikel 31.4 skall flagg- eller registreringsmedlemsstaten vidta varje sådan lämplig åtgärd som avses i artikel 31.

3. Flagg- eller registreringsmedlemsstaten skall omgående anmäla till kommissionen vilka åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 2, samt det berörda fartygets namn och distriktsbeteckning.

▼M7

AVDELNING VIIIa

Samarbete mellan medlemsstaternas kontrollmyndigheter och med kommissionen

Artikel 34

I denna avdelning fastställs villkoren för hur de behöriga myndigheter som i medlemsstaterna ansvarar för att kontrollera tillämpningen av denna förordning skall samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs.

Artikel 34a

1. Medlemsstaterna skall bistå varandra på det sätt som krävs för att utföra de kontroller som föreskrivs i denna avdelning.

2. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat under en inspektion eller under övervakning konstaterar ett fiskefartyg från gemenskapen eller fartyg som för ett tredje lands flagg och är registrerade i tredje land har bedrivit sådan fiskeverksamhet som avses i artikel 2 på ett sätt som kan tänkas utgöra en överträdelse av gemenskapsreglerna, skall medlemsstaten omedelbart överlämna all revelant information till det berörda fartygets eller de berörda fartygens flaggmedlemsstat, till andra berörda medlemsstater och till kommissionen. Med berörda medlemsstater avses de medlemsstater på vars territorium eller i vars vatten verksamheten bedrivs eller kan tänkas bedrivas.

Medlemsstaten i fråga får begära att övriga berörda medlemsstater utför särskilda kontroller, och särskilt ange skälen för sin begäran.

Medlemsstaterna skall hålla varandra underrättade och även underrätta kommissionen om hur en begäran enligt ovanstående har tillmötesgåtts, samt i förekommande fall resultaten av kontrollerna och eventuella rättsliga åtgärder i samband med överträdelser.

3. Medlemsstaterna skall informera varandra om de nationella åtgärder som vidtagits i detta syfte, särskilt om sådana som vidtagits i enlighet med artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 3760/92.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 36.

Artikel 34b

1. Vid granskningar med förvarning i en medlemsstat får kommissionen låta en annan medlemsstats fiskeriinspektörer åtfölja de egna inspektörerna i egenskap av observatörer med godkännande av den medlemsstat där granskningen skall äga rum. På kommissionens begäran får den utsändande medlemsstaten med kort varsel utnämna de nationella fiskeriinspektörer som utsetts till observatörer.

▼M7

Medlemsstaterna får också upprätta en förteckning över nationella fiskeriinspektörer som av kommissionen kan bli ombedda att närvara vid sådana granskningar. Kommissionen kan tillfråga nationella inspektörer som står upptagna i förteckningen eller sådana som anmälts till kommissionen på begäran.

Kommissionen skall när så är lämpligt ställa förteckningen till alla medlemsstaters förfogande.

2. Medlemsstaterna få även, sinsemellan och på eget initiativ, utföra kontroll-, inspektions- och övervakningsprogram i fråga om fiskeverksamheten.

▼M10

Artikel 34c

1. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 36 och i samförstånd med de berörda medlemsstaterna, fastställa vilka av de fisken som involverar två eller flera medlemsstater som skall omfattas av särskilda program för kontroll och inspektion samt vilka villkor som skall styra sådana program.

I särskilda program för kontroll och inspektion skall det fastställas vilka fisken som involverar två eller flera medlemsstater som omfattas av programmet samt de villkor som skall gälla för sådana fisken.

I varje särskilt program för kontroll och inspektion skall det fastställas mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden tillsammans med referenspunkter för kontroll- och inspektionsverksamhet, förväntade resultat av de åtgärder som anges samt den strategi som krävs för att det skall kunna garanteras att kontroll- och inspektionsverksamheten är så likvärdig, effektiv och ekonomisk som möjligt. För varje program skall det anges vilka medlemsstater som berörs.

Särskilda program för kontroll- och inspektion får inte pågå längre än tre år eller överskrida någon annan period som fastställs för detta ändamål i en återhämtningsplan som antagits enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ([1]) eller en förvaltningsplan som antagits enligt artikel 6 i samma förordning.

De berörda medlemsstaterna skall genomföra de särskilda programmen för kontroll och inspektion på grundval av de planer för gemensamt utnyttjande som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ([2]).

2. Kommissionen skall kontrollera och utvärdera effektivitetsgraden hos varje särskilt program för kontroll och inspektion, och skall rapportera till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 27.4 i förordning (EG) nr 2371/2002.

▼B

AVDELNING IX

Allmänna bestämmelser

▼M7

Artikel 35

1. Medlemsstaterna skall senast den 30 april varje år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av denna förordning under det föregående kalenderåret

([1]) EGT L 358, 21.12.2002, s. 59.
([2]) EUT L 128, 21.5.2005, s. 1.

▼M7

2. På grundval av medlemsstaternas rapporter och egna observationer skall kommissionen årligen sammanställa en rapport med faktamaterial samt vart tredje år en utvärderingsrapport som skall föreläggas rådet och Europaparlamentet. Kommissionen skall offentliggöra utvärderingsrapporten, åtföljd av medlemsstaternas svar samt eventuella åtgärder och förslag i syfte att avhjälpa de konstaterade bristerna.

3. Föreskrifter för hur information skall ges för att uppfylla kraven i denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 36, särskilt informationen om

— tekniska och mänskliga resurser för kontroll av fisket samt den effektiva tid som ägnas åt denna,

— lagar och andra författningar som medlemsstaterna antagit för att förhindra och beivra oegentligheter,

— resultaten av de inspektioner eller kontroller som utförts i enlighet med denna förordning, däribland det antal och den typ av överträdelser som konstaterats och de åtgärder som vidtagits, särskilt med avseende på sådana beteenden som avses i artikel 31.2 a,

— tillämpningsföreskrifter och åtgärder i enlighet med artikel 19, särskilt med avseende på bedömningen av uppgifternas tillförlitlighet.

▼M8

Artikel 36

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk, som inrättats genom artikel 17 i förordning (EEG) nr 3760/92.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 4 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG ([1]) tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 37

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som tas emot inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt.

2. Namnen på de fysiska eller juridiska personerna skall bara meddelas kommissionen eller en annan medlemsstat i de fall det uttryckligen anges i denna förordning, eller om det är nödvändigt för att förebygga eller beivra överträdelser eller granska uppenbara överträdelser.

Uppgifterna i punkt 1 skall bara föras vidare om de är så införlivade med andra uppgifter att de berörda fysiska eller juridiska personerna inte direkt eller indirekt kan identifieras.

3. Uppgifterna som utväxlas mellan medlemsstaterna och kommissionen får bara lämnas vidare till de personer i medlemsstaternas och gemenskapens institutioner vars uppgifter kräver att de har tillgång till dem; om de lämnas till andra personer skall de medlemsstater som lämnat uppgifterna uttryckligen ha givit sitt samtycke till det.

4. De uppgifter som lämnas eller tas emot i en eller annan form med stöd av denna förordning omfattas av tystnadsplikt och skall åtnjuta samma skydd som liknande uppgifter åtnjuter, såväl genom den nationella lagstiftningen i de medlemsstater som tar emot uppgifterna som

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

genom motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapens institutioner.

5. Uppgifterna i punkt 1 får inte användas för något annat ändamål än det som anges i denna förordning, om inte de myndigheter som lämnar dem uttryckligen samtycker till det, och gällande bestämmelser i den medlemsstat vars myndighet tar emot uppgifterna inte förbjuder en sådan användning eller utlämning av uppgifter.

6. Bestämmelserna i punkt 1-5 får inte tolkas som ett hinder mot att de uppgifter som erhålls genom tillämpningen av denna förordning används inom ramen för sådana rättsliga åtgärder som vidtas senare på grund av att gemenskapens fiskelagstiftning inte följts. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som lämnar uppgifterna skall informeras om alla de fall i vilka uppgifterna används i detta syfte.

Denna artikel påverkar inte de skyldigheter som följer av internationella konventioner om ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor.

7. Varje gång en medlemsstat meddelar kommissionen att den efter en slutförd undersökning funnit att en fysisk eller juridisk person, vars namn meddelats den i kraft av bestämmelserna i denna förordning, inte varit inblandad i en överträdelse, skall kommissionen omedelbart underrätta alla dem som den lämnat ut den berörda personens namn till om utgången av undersökningen eller de rättsliga åtgärderna. Personen ifråga skall inte längre behandlas som om han eller hon vore inblandad i de oegentligheter som det första meddelandet innehöll uppgift om. De uppgifter som bevaras på ett sådant sätt att den berörda personen kan identifieras skall omgående förstöras.

8. Bestämmelserna i punkt 1-5 får inte tolkas som ett hinder mot att allmänna upplysningar eller undersökningar offentliggörs, som inte nämner enskilda fysiska eller juridiska personer.

9. Uppgifterna i denna förordning skall bevaras på ett sådant sätt att de berörda personerna bara kan identifieras under den tid som behövs för ändamålet ifråga.

10. De upplysningar som tas emot inom ramen för denna förordning skall på begäran ställas till de berörda fysiska eller juridiska personernas förfogande.

Artikel 38

Denna förordning skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuella nationella kontrollåtgärder som sträcker sig utanför minimikraven, under förutsättning att de är förenliga med gemenskapsrätten och den gemensamma fiskeripolitiken.

De nationella åtgärder som avses i första stycket skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 2.2 i rådets förordning (EEG) nr 101/76 av den 19 januari 1976 om en gemensam strukturpolitik för fiskerisektorn ([1]).

Artikel 39

1. Förordning (EEG) nr 2241/87 skall upphöra att gälla den 1 januari 1994 med undantag för artikel 5, som skall fortsätta att gälla till dess förordningarna om utarbetande av de förteckningar som avses i artikel 6.2 i denna förordning har trätt i kraft.

2. Hänvisningar till den i punkt 1 upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning.

([1]) EGT nr L 20, 28.1.1976, s. 19.

▼M7
▼C2

Artikel 40

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994.

Medlemsstaterna skall fram till den 1 januari 2000 undantas från skyldigheten att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 6 och 8 i den mån dessa gäller fisket i Medelhavet.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.ter.